

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Tuzlanski kanton
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI
BROJ: 27 0 K 048090 21 K 2
Gračanica, 05.07.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Gračanici, po sudiji Šerbećić Husejinu, sa zapisničarom Delić Nadinom u krivičnom postupku protiv optuženog E.I., zbog krivičnog djela Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0095554 21 od 07.06.2021. godine, nakon održanog javnog, glavnog pretresa u prisutnosti Kantonalnog tužitelja iz Tuzle Bekrić Kemala, optuženog i izabranog branioca optuženog Omerović Nisada, advokata iz Lukavca, dana 05.07.2023. godine donio je i javno objavio,

P R E S U D U

Optuženi:

E.I., zvani E.I., sin E. i majke S. rođene L., rođen ... godine u T., nastanjen u mjestu ..., općina Lukavac, Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ... po zanimanju geološki tehničar, zaposlen u d.o.o. "Holz" Puračić, neoženjen, pismen sa završenom srednjom stručnom spremom, vojsku nije služio, ne vodi se u VE, srednjeg imovnog stanja, do sada neosuđivan,

K r i v j e

Što je:

Dana 07.09.2020. godine oko 11,50 sati u Gračanici u ulici Branilaca grada bb, u kancelariji TC "Etna" koju koristi A.K., iako svjestan da A.K.a može lako tjelesno ozlijediti, što je i htio, nakon kraće rasprave zadao istom jedan udarac stisnutom pesnicom u predio glave, na koji način je nanio A.K. u natučenje-uboj sa otokom i krvnim podlivom ispod orbite lijevog oka, natučenje-uboj gornje usne usta sa nagnječno-razdernom ranom sa unutrašnje strane gornje usne usta i prelom krune zuba broj 11 i 21 uz prelom korijena zuba broj 11, kao laku tjelesnu ozljedu,

dakle, drugog lako tjelesno ozlijedio,

čime je počinio krivično djelo – Laka tjelesna ozljeda – iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

pa mu sud na osnovu tog člana i člana 49., 59. stav 1. tačka b), 60. stav 2. i 62. stav 1., 2. i 3., istog zakona i z r i č e

UVJETNU OSUDU

Kojom mu utvrđuje KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (tri) MJESECA i istovremeno određuje da

utvrđena kazna neće biti izvršena ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku oštećeni A.K. se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

Na osnovu člana 200. stav 1. u vezi sa članom 199. stav 2. tačka a) i g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se obavezuje da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 249,00 KM i paušal u iznosu od 100,00 KM po pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0095554 21 od 07.06.2021. godine i na glavnom pretresu od 04.11.2021.godine izmijenjene optuženice, optužen je E.I. da je počinio krivično djelo Laka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. KZ F BiH.

Na glavnom pretresu sud je izveo dokaze uvidom u Zapisnik o saslušanju oštećenog kao svjedoka A.K.a, vještaka medicinske struke dr. Vedo Tuce, uvidom u Zapisnik o saslušanju optuženog u svojstvu svjedoka i Zapisnike o saslušanju svjedoka odbrane: A.B, E.M. i E.K.a, te uvidom u: Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog E.I. Kantonalno tužilaštvo TK broj T03 0 KT 0095554 21 od 26.04.20201. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka A.K. PU Gračanica, Odjeljenje kriminalističke policije od 13.10.2020. godine, Naredba Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona za vještačenje tjelesnih povreda od 09.04.2021. godine, Nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr. Tuco Vede od 13.04.2021. godine, na ime A.K., Nalaz specijaliste JZU Opća bolnica Gračanaica, Hiruška ambulanta na ime A.K. od 07.09.2020. godine, Nalaz hitne pomoći JZU Dom zdravlja Gračanica na ime A.K. od 26.02.2021. godine, Izvještaj o vrsti i težini povrede JZU Opća bolnica Gračanica na ime A.K. od 03.03.2021. godine, Nalaz stomatološke ordinacije „Dentamedic“ Gračanica na ime A.K. od 08.09.2020. godine, Izvod iz kaznene evidencije PU Tuzla, Odjeljenje kriminalističke policije broj: 08-06/7-1-03.7-3-5-2375/21 od 25.02.2021. godine na ime E.I., Troškovnik na ime A.K.a od 02.06.2021. godine i troškovnici vještaka dr. Vedo Tuco za dolazak na glavni pretres od 07.09.2021.godine i 04.11.2021.godine i troškovnik za vještačenje od 02.06.2021.godine.

Nakon svestrane ocjene izvedenih dokaza, svakog pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Optuženi u svojoj odbrani navodi da je kritične prilike sa kolegicama E.M. i A.B. otišao u kancelariju direktora A.K. u ulici Branilaca grada bb u Trgovačkom centru „Etna“ u Gračanici, zato što im je on umanjio platu i donio rješenje o raskidu radnog odnosa. Prethodno su bili kod advokata koji ih je savjetovao da nazovu sekretaricu i ona im je rekla da dođu. Prvo je u kancelariju ušla A.B. te se je čulo da A.K. galami, a kad je ona izašla ušli su on i E.M. A.K. je insistirao da potpišu otkaz ugovora o radu a on je insistirao da dobije odluku o raskidu ugovora da bi se mogao konsultovati sa advokatom. Bili su ispred njegovog stola a A.K. je rekao da neće dobiti odluku i počeo psovati. Bio je prisutan svo vrijeme i brat A.K., E.K., E.M. je rekla da će zvati inspekciju, a A.K. je skočio sa stolice i psujući mu majku nasrnuo na njega, ali se E.M. ispriječila između njih dvoje, tako da je on uspio da izbjegne udarac, ali je on udario E.M., tako da je pala na pod. Tada je E.K. nasrnuo na njega i uhvatio ga za vrat a A.K. je udarao E. dok je ležala na podu. U jednom trenutku A.K. je krenuo da ga udara pesnicama ne zna koliko puta u predio leđa i on je tada udario A.K.a, tako što mu je zadao jedan ili više udaraca u predio glave, ne sjeća se. Dok ga je A.K. udarao pesnicama njegov brat E.K. ga je držao za ruke i u jednom trenutku snažno bacio na radijator, kojom prilikom je udario desnim laktom u isti. Tom prilikom mu je nanesena povreda na desnoj ruci i poderana majica a kad ga je E.K. bacio na radijator nije mu dozvolio da se makne, već ga je stisnuo uz radijator od čega ima povrede na desnom koljenu. Uspio je da se odmakne od radijatora ali ga je E.K. bacio na dvosjed i tu ga držao za ruke, a istovremeno je pozvao obezbjeđenje za pozove policiju. Nije mu dozvolio da izade iz prostorije ali je on istog odgurnuo i uspio da izade. Zajedno sa E.M. i A.B. je sačekao dolazak policije.

Svjedok-oštećeni A.K. u svom iskazu na glavnem pretresu je izjavio da je optuženi, A.B. i E.M. kao uposlenici u PJ „Venecija“ u Lukavcu načinili povredu radne dužnosti više puta, zbog čega su bili otpušteni i prilikom isplate plate im je umanjen iznos za visinu štete, a prilikom odlaska iz objekta su odnijeli i ključeve zatvorivši radnju. Poštom im je dostavio odluku o prestanku radnog odnosa a oni su došli kritične prilike da preuzmu dokumentaciju. U kancelariju je prvo ušla A.B. i odbila da potpiše izjavu o raskidu ugovora s obrazloženjem da joj je advokat rekao da ništa ne potpisuje. A.B. je izašla iz kancelarije a nakon toga je ušao optuženi i takođe odbio da potpiše izjavu, pri tome mu psujući majku i govoreći razne pogrdne i uvredljive riječi „čupajući“ mu papire iz ruku. U tom momentu u kancelariju je ušao E.K. a nakon toga optuženi fizički nasrće, da bi E.K. stao između njih sprječavajući E.I. da mu zada udarac odgurujući ga i govoreći da se smiri. Optuženi mu je uspio zadati jedan udarac zatvorenom šakom u predjelu glave, u predjelu usta, pri čemu su mu izbijena dva zuba i od tog udarca je pao u stolicu, a E.K. je sprječavao optuženog da mu ponovo zada udarac, E.K. je pozvao policiju a optuženi se udaljio iz kancelarije. Javio se u Stanicu hitne medicinske pomoći da mu se ukaže ljekarska pomoć. Pridružuje se krivičnom gonjenju i postavlja imovinsko pravni zahtjev, a o visini istog se ne izjašnjava.

Svjedok odbrane A.B. u svom iskazu navodi da je kritične prilike ušla sa optuženim i E.M. i tražila dokumentaciju. Vidjela je da je oštećeni A.K. krenuo da udari optuženog ali se ovaj izmakao, te je A.K. udario E.M. On je E.M. udarao u predjelu glave a E.K. je udarao optuženog. Nije vidjela da je optuženi udario A.K. jer su njih dvojica bili na njemu, on ništa nije mogao. Ona nije zadobila ni jedan udarac.

Svjedok odbrane E.M. u svom iskazu navodi da je po pozivu djevojke iz knjigovodstva kritične prilike otišla u trgovачki centar „Etna“ da preuzme dokumentaciju. Prvo je ušla A.B. i čula se galama i prijetnje od strane A.K. a nakon toga u kancelariju su ušli ona i optuženi. A.K. je tražio od njih da potpišu dokumentaciju ali je ona tražila da to prethodno pokaže advokatu. A.K. to nije dozvolio pa je rekla da će doći sa inspekcijom i advokatom i da će on to njoj morati dati. Verbalno su se raspravljali. E.I. se umiješao a A.K. je krenuo da ga udari, ali je ona „pokupila“ taj udarac i pala na pod. A.K. je krenuo na E.I.a da ga tuče a ona se podigla i pokušala da ih razvadi, ali je A.K. nju uhvatio za vrat i gurao prema garnituri i bacio je i udarao dok nije doživjela nervni slom ili šta, osjetivši da joj nešto mokro ide niz tijelo. Bila je mokra, upišana. I dalje se E.K. hrvala sa E.I. Upućena je u Dom zdravlja u Gračanicu po dolasku policije ali na tijelu nije imala vidljivih povreda. Nije vidjela kad je E.I. udario A.K.

Svjedok odbrane E.K. u svom iskazu navodi da je kritične prilike čuo galamu i ušao u kancelariju gdje je zatekao svog brata A.K. i optuženog kako se prepiru. Okrenuo se prema A.K. a optuženi je iskoristio priliku i preko njega udario A.K. Misli da su E.M. i A.B. ušle u kancelariju poslije. Kad su ušle one su vrištale i napravile još veću galamu.

Vještak medicinske struke dr. Vedo Tuco u svom nalazu i mišljenju i iskazu na glavnem pretresu navodi da je kritične prilike oštećeni A.K. zadobio lake tjelesne povrede opisane u izreci presude, da iste imaju obilježe lake tjelesne povrede. Prvobitno se vještak izjasnio u svom pisanom nalazu od 13.04.2021.godine i na glavnem pretresu kada je saslušan po prijedlogu tužilaštva, da je oštećeni navedene povrede mogao zadobiti najmanje dvokratnim djelovanjem udarcima tupine nekog tvrdog zamahnutog mehaničkog sredstva na lijevi jagodični predio lica i predio usta – gornje usne, pri čemu udarci stisnutom šakom zamahnute ruke i to u poziciji kada je povrijedeni bio u uspravnom položaju i prednjom stranom tijela okrenut povrijediocu čini podobno sredstvo za navedeno povređivanje.

Imajući u vidu da je oštećeni A.K. izjavio da je od optuženog zadobio jedan udarac, sud je naredio izvođenje dokaza ponovnim saslušanjem vještaka na okolnosti da li je povrijedivanje kod oštećenog A.K. moglo nastati od jednog udarca. Na glavnem pretresu od 04.11.2021.godine vještak se izjasnio da su povrede opisane u izreci presude kod oštećenog mogle nastati jednokratno ali bi udarac trebao biti jakog intenziteta. Navodi da ga je na prvobitni zaključak da su povrede nastale najmanje dvokratnim djelovanjem navela činjenica da su povrede anatomske raspoređene na širokom prostoru.

Optuženi priznaje da je udario oštećenog A.K. jednom ili više puta nije siguran u predjelu glave, ali navodi da je to bilo nakon što je napadnut od oštećenog braneći se od istog, nakon što je oštećeni zamahnuo, on se izmakao a oštećeni pogodio E.M. i oborio na pod nakon čega je E.K. brat oštećenog

nasrnuo na njega uhvatio ga za vrat i nakon što je oštećeni ustao sa E.M. i krenuo da ga ponovo udari, udarivši ga nekoliko puta u predio leđa.

Dakle, optuženi tvrdi da je oštećenog udario u nužnoj odbrani u vrijeme dok ga je napadao E.K. i oštećeni tukao u predio leđa. Kada se ovaj dio iskaza dovede u vezu sa nalazom vještaka doktora Vedo Tuco da je oštećeni povrede zadobio udarcem jakog intenziteta, onda sud nalazi da optuženi u poziciji koju sam opisuje da je bio u defanzivi, da ga je E.K. držao za vrat i oštećeni tukao u predjelu leđa, po ocjeni suda nije bio u prilici da zada udarac jakog intenziteta, tako jakog da je i vještaka prvobitno doveo u zabludu da je ustvrdio da se radi o više udaraca.

Svjedoci A.B. i E.M. ne potvrđuju iskaz optuženog da je on zadao udarac oštećenom braneći se od istog. Naime, svjedok A.B. navodi da nije vidjela da je E.I. udario A.K.a, navodeći „oni su dvojica bili na njemu on ništa nije mogao“. Svjedok A.B. navodi da nije vidjela kad je E.I. udario A.K. Sud postavlja pitanje zašto nije vidjela, odnosno zašto ni jedna od svjedokinja koje je predložila odbrana nisu vidjele da je optuženi udario oštećenog?

Odgovor na to pitanje po ocjeni suda se nalazi u činjenici da one nisu bile u kancelariji u momentu kada je optuženi udario oštećenog, kako to tvrde oštećeni i svjedok E.K.. Takav zaključak sud izvodi iz činjenice da svjedok E.M. iako tvrdi da je zadobila direktni udarac od oštećenog koji je bio namijenjen optuženom po njenom iskazu, a nakon toga niz udaraca dok je bila u ležećem položaju, nakon što je oštećeni uhvatio za vrat, bacio na garnituru i udarao je kako kaže dok nije doživjela nervni slom i upišala se, nije medicinski prihvatljivo imala ni jednu povredu u protivnom bi oštećeni bio optužen za iste. Sama tvrdi da na tijelu nije imala povreda koje su vidljive, što po ocjeni suda ne bi bilo moguće da je zadobila tako veliki broj udaraca od oštećenog kako tvrdi.

Nasuprot ovome saglasno izjavljuju oštećeni i svjedok E.K. da je oštećeni povrede opisane u izreci presude zadobio na način da je optuženi iskoristio priliku, nepažnju oštećenog u momentu dok je između njih dvojice bio svjedok E.K., tako što je preko njega udario oštećenog i nanio mu tjelesne povrede opisane u izreci presude. Oštećeni tvrdi da je to bilo jednim udarcem, svjedok E.K. također da je jednim udarcem ali nije siguran da li je bilo i više udaraca, a sve to u momentu dok svjedoci A.B. i E.M. nisu bile u kancelariji. To po ocjeni suda objašnjava zašto one nisu vidjele momenat kada optuženi udario oštećenog.

U prilogu ovom zaključku suda je i činjenica da je oštećene povrede zadobio jednokratno udarcem jakog intenziteta. E.K. prilika da je optuženi mogao zadati udarac jakog intenziteta jeste da udari prvi kako to tvrdi oštećeni i svjedok E.K. Naime, on je tada u uspravnom položaju, s obje noge na tlu, sučelice oštećenom, iskoristio je nepažnju oštećenog, zato što je između njih bio E.K. i zato je bio u prilici da zada tako jak udarac, i nanese povrede opisane u izreci presude koje su prvobitno kod vještaka sudske medicine izazvale sumnju da se radi o višekratnom djelovanju, a ne jednokratnom kako je to vještak izjavio na glavnom pretresu 04.11.2021.godine. Nakon toga, u dinamici događaja koju opisuju svi svjedoci optuženi je svo vrijeme bio u defanzivi i protiv sebe imao dvojicu, oštećenog i njegovog brata E.K.a, te sud nalazi da u položaju u kojem se nalazio i po sopstvenom iskazu nije bio u prilici da zada udarac jakog intenziteta, koji bi po nalazu vještaka bio podoban za nanošenje povreda opisanih u izreci presude.

Dovodeći iskaze svjedoka E.K. i oštećenog sa nalazom vještaka sudske medicine i u vezi sa dokazima odbrane iskazom optuženog i svjedoka A.B. i E.M., sud je dao vjeru iskazu oštećenog i svjedoka E.K.a da je optuženi prvi zadao udarac i nanio povrede oštećenom u izreci presude, te da u njegovim radnjama nema obilježja nužne odbrane.

Nije sporno da je svjedok E.K. brat oštećenog i da ima motiv da ne govori istinu, isto kao i oštećeni da bi eventualno izbjegao bilo kakvu svoju odgovornost u vezi sa opisanim događajem u izreci presude, ali saglasnost njihovih iskaza međusobno i sa nalazom vještaka sudske medicine su opredijelili sud da njihovim iskazima da vjeru, a pri tome cijeneći da su iskazi optuženog usmjereni na izbjegavanje krivične odgovornosti i svjedoka E.M i A.B. usmjereni na nastojanje da pomognu optuženom zbog prethodnog odnosa oštećenog kao poslodavca prema njima kao uposlenicima.

Osnovano branilac optuženog prigovara da u medicinskoj dokumentaciji koju je koristio vještak sudske medicine, koja je izdata od Stomatološke ordinacije „DENTAMEDIC“ Gračanica od 08.09.2020.godine stoji ime „A.K.“ i da bi se mogao na osnovu samo tog dokumenta i imena izvesti zaključak da se ista ne odnosi na oštećenog. Međutim, analizom sadržaja navedenog dokumenta je nesporno da je pacijent koji se javio rođengodine, što je godina rođenja oštećenog A.K., prema podacima sa glavnog pretresa i iz zapisnika o saslušanju svjedoka PU Gračanica br. 08-06/11-1-03.3-5268/20 od

13.10.2020.godine u koji je izvršen uvid, da iz iskaza oštećenog nesporno proizilazi da je kritične prilike zadobio povredu dva zuba, što proizilazi iz navedenog akta a da se radi o oštećenom i njegovim povredama potvrđuje nalaz Hitne pomoći Doma zdravlja Gračanica od 07.09.2020.godine u kojem se navodi od strane ljekara u dijagnozi „Zubalo.. ne nalazim prisutna prednja dva sjekutića.“ i nalazu specijaliste Hirurške ambulante dr. Mustafa Begović Gračanica u kojem se u dijelu pod naslovom fizikalni nalaz navodi „obje gornje jedinice (zubi) djelimično nedostaju – frakturna i činjenici da je razlika u jednom slovu a da nema iz izvedenih dokaza odbrane ništa što upućuje na moguće povrijedivanje oštećenog na drugi način ili da se radi o drugom licu, sud je prihvatio vjerodostojnjim nalaz navedene ordinacije od 08.09.2020.godine kao i navedenu medicinsku dokumentaciju koju je koristio vještak sudske medicine vjerodostojnjim.

Cijeneći navedenu medicinsku dokumentaciju u vezi sa iskazom oštećenog i nalazom vještaka sudske medicine dr. Vedo Tuco i njegovim iskazima na glavnem pretresu, sud nesporno izvodi zaključak da je oštećeni kritične prilike zadobio tjelesne povrede opisane u izreci presude.

U skladu sa uputama drugostepenog suda ponovo je saslušan vještak sudske medicine dr. Vedo Tuco i u ponovljenom postupku se isti izjasnio kao i u pisanom nalazu da A.B. i E.M. sudske medicinske prihvatljivo kritične prilike nisu zadobile povrede a činjenica da su bile uz nemirene što je konstatovano ljekarskim pregledom da su imale ubrzan rad srca, da se A.B. „umokrila“ i da na način kako one opisuju da su zadobile povrede u predjelu glave u 95% slučajeva to ostavlja tragove koji bi bili vidno manifestovani u vidu povreda i konstatovani prilikom ljekarskog pregleda. Ostavlja malu mogućnost da su one mogle zadobiti udarce i bez da su ti udarci ostavili vidljive tragove.

Ove činjenice su iznesene i u prvostepenom postupku prilikom donošenja presude koja je ukinuta i sud je u toj presudi konstatovao da su sve te povrede i kod navedenih svjedokinja i kod optuženog nastale naknadno, nakon što je optuženi oštećenom A.K. nanio teške tjelesne povrede opisane u izreci presude. U ukinutoj presudi je precizno nedvosmisleno ovaj sud obrazložio da navedene svjedokinje nisu bile u prostoriji u vrijeme kada je optuženi nanio povrede oštećenom i da su povrede kod okrivljenog i svjedokinja nastale nakon što je optuženi oštećenom nanio povrede opisane u izreci presude.

Prema evidencijama ovog suda za povrede koje je zadobio optuženi i navedene svjedokinje vodi se drugi krivični postupak odvojen od ovog postupka.

U vezi sa izloženim nužno je ponovo iznijeti nespornu činjenicu kako je to već opisano da je udarac koji je okrivljeni zadao velikog intenziteta po nalazu vještaka dr. Vede Tuce i to tako da je u prvobitnom nalazu isti se izjasnio da se radi o povredama koje su nanesene najmanje dvokratnim djelovanjem. Tek prilikom ponovnog ispitivanja vještaka a nakon što je oštećeni izjavio da je zadobio jedan udarac, vještak se izjasnio da je moguće da je oštećeni povrede zadobio jednokratnim udarcem jakog intenziteta. Dakle, dovodeći iskaz oštećenog u vezu sa nalazom vještaka nesporan je zaključak suda da je udarac jakog intenziteta u konkretnoj situaciji prema dokazima koji su izvedeni optuženi mogao zadati jedino na način da je prvi zamahnuo. U svakoj drugoj situaciji koja je nastala u kojoj su se na jednoj strani tukli oštećeni i svjedok E.K. a na drugoj strani optuženi i navedene svjedokinje i prema iskazima svjedoka odbrane kako su to oni opisivali nije bilo moguće zadati. Nije bilo moguće da je optuženi u toj gužvi imao situaciju da zada „čist“ udarac što podrazumijeva da je sa obje noge bio oslonjen na tlo i okrenut prema oštećenom.

Nejasno je zašto je drugostepeni sud u svom rješenju ignorisao zaključak prvostenog suda da svjedokinje A.B. i E.M. nisu bile u prostoriji i da je optuženi zadao prvi udarac što je osnovni zaključak prvostepenog suda. O tome u rješenju kojim je ukinuta prvostepena presuda nema ni riječi.

Na osnovu izloženog, sud pouzdano zaključuje da je optuženi dana 07.09.2020. godine oko 11,50 sati u Gračanici u ulici Braničevca grada bb, u kancelariji TC „Etna“ koju koristi A.K., iako svjestan da A.K. može lako tjelesno ozlijediti, što je i htio, nakon kraće rasprave zadao istom jedan udarac stisnutom pesnicom u predio glave, na koji način je nanio A.K. natučenje-uboj sa otokom i krvnim podlivom ispod orbite lijevog oka, natučenje-uboj gornje usne usta sa nagnječno-razdernom ranom sa unutrašnje strane gornje usne usta i prelom krune zuba broj 11 i 21 uz prelom korijena zuba broj 11, kao laku tjelesnu ozljedu.

Pravno cijeneći utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obilježja krivičnog djela Lahka tjelesna ozljeda iz člana 173. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Nema sumnje u uračunljivost optuženog u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Naime, iz izvedenih dokaza iskaza oštećenog i svjedoka E.K. proizilazi da je optuženi u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, svjestan da zbog njegovog činjenja može nastupiti zabranjena posljedica, ali je olako držao da ona neće nastupiti.

Nema osnova koji isključuju postojanje krivičnog djela i krivicu optuženog, pa ga je sud stoga oglasio krivim.

Prilikom utvrđivanja sankcije optuženom, sud je cijenio sve okolnosti koje utiču na vrstu i visinu krivične sankcije.

Otežavajućih okolnosti na strani optuženog sud nije našao.

Od olakšavajućih okolnosti sud je cijenio njegovu dosadašnju neosuđivanost.

Cijeneći navedene olakšavajuće okolnosti sud je optuženom izrekao uvjetnu osudu kao u izreci presude, s uvjerenjem da prema optuženom nije nužno primijeniti kaznu i da je ovakva sankcija adekvatna težini učinjenog djela, stepenu krivice optuženog i okolnostima pod kojima je djelo izvršeno. Sud pouzdano zaključuje da navedenom sankcijom može biti postignuta svrha kažnjavanja, odnosno da će dovoljno uticati na optuženog da više ne čini krivična djela i da radi krivičnopravne zaštite izricanje strožije sankcije nije nužno.

Oštećeni A.K. je prema optuženom postavio imovinskopravni zahtjev za naknadu štete, ali se o visini istog nije izjasnio. Kako ni podaci krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov za presuđenje u pogledu istog, sud ga je uputio na parnicu u skladu sa članom 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku.

Pošto je oglašen krivim optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u iznosu od 249,00 KM, koji se odnose na troškove vještaka medicinske struke i paušal u iznosu od 100,00 KM po pravosnažnosti presude, pri čemu je sud cijenio imovno stanje optuženog, te složenost i trajanje krivičnog postupka.

POUKA O PRAVU NA ŽALBU: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom суду u Tuzli, putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.

Zapisničar
Nadina Delić

S u d i j a
Husejin Šerbečić